

пата, на 8 септемвриа на 1204 год. на Малка Света Богородица му даде палумътъ, митрата и владышкіятъ пръстенъ, и го направи патріархъ. На сщцото врѣме направихъ и двѣ архіепископства у Българія. Папскія ятъ посланъ си отиде, а Асѣнь писа на Папата съ него. У това писмо Асѣнь му благодари и го моли да проводи единъ кардиналъ съ една корона, единъ скитръ и едно апостолско писмо за да може да го вѣнчѣе. Освѣнь това го молеше да даде воля на българската цркъва да си избира сама патріархъ и да го ржкополага пакъ сама, защото е мжно да ходи чакъ на Римъ за това. А колкото за разликати дѣто е нмалъ Асѣнь съ маджарскіятъ краль, Асѣнь казува на Папата да направи така, щото да се погодѣтъ безъ да се пролива кръвъ. Папата проводи единъ кардиналъ съ короната и скиптрѣтъ, който вѣнча Асѣня на царски прѣстолъ и му даде воля да сѣче и пари (1204 октовріа 15). Така и българската цркъва зе воля да може сама да си туря новъ патріархъ, Кардиналътъ си отива и заниса отъ Асѣня едно писмо до Папата, у което му казува да рече на Французитѣ, които тогази бѣхъ зели Цариградъ, да не закачатъ българското царство, защото и той тогази знае що да прави съ тѣхъ. — Така станъ българското патріаршество.

Асѣнь като зе короната отъ Папата и станъ царъ, имаше подъ ржката си и власитѣ. Само единъ Цариградъ съ нѣколко крайморски мѣста бѣхъ остангли у гръцитѣ, които мѣста сѣтиѣ влѣзухъ у ржцѣтъ на Французитѣ. Нанстинъ че той бѣше много лошавъ за гръцитѣ, иъ много по лошъ станъ за Французитѣ. Французитѣ по онова врѣме бѣхъ дошли да отрѣвѣтъ Іерусалимъ отъ Турцитѣ, и защото гръцкіятъ царъ тайно помагаше на турцитѣ, за да не моѣтъ Французитѣ да земѣтъ Іерусалимъ, Французитѣ се разсрѣ-